

samtale om en løsning, og det var, hvad der skete.

Jørn Jespersen (SF):

Det er okay, at ministeren refererer sit forberedte svar, men det er bare ikke så heldigt, når det er et svar på et spørgsmål, der ikke er stillet. Derfor skal jeg lige gentage det spørgsmål, der rent faktisk er stillet, i håb om så at få et svar på det, nemlig:

Hvorfor foreligger der ikke et referat af det møde, som blev afholdt på ministerens kontor med deltagelse af Skov- og Naturstyrelsen? Hvorfor ligger der ikke et referat? Bør der ikke ligge et referat af et møde, hvor både ministeren og styrelsen deltager? Er det ikke god forvaltningsmæssig skik, at der foreligger et referat? Hvad skete der på mødet? Hvorfor er kun den ene part med på mødet og ikke den anden part? Og er det almindeligt, at en parlamentariker – i det her tilfælde formanden for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg – deltager i den slags forvaltningsmæssige møder med én part i en sag?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg kan sådan set slet ikke forstå, at hr. Jørn Jespersen gør noget mistænkeligt ud af det. Det er da helt i orden. Det skulle da også gerne være helt i orden, at folk selvfølgelig kan anmode om at få et møde med en af landets ministre. Det sker på mit kontor, og det sker ude i landet. Jeg holder utrolig meget af, at man har en direkte kontakt. Jeg tror, det er meget vigtigt også for, at folk kan forstå, når der træffes beslutninger, at man også har en mulighed for at få et møde med en minister. Det er folketingsmedlemmer, og det er folk i almindelighed, som kan bede om at få sådan et møde.

Det synes jeg er helt i orden, og så håber jeg også, at hr. Jørgen Jespersen synes, at det er et svar på spørgsmålet. Nej, nej, det kan jeg godt se på hr. Jørn Jespersens hoveddrysten, men jeg synes, det er en fin ting, at man kan få lov at få møder med ministrene, og det sker jo tit.

Jeg vil da også gerne sige her, at over for mig er det oplyst, at der ikke ligger et referat, og det tror jeg bestemt heller ikke at der skal ligge fra sådan et møde her – der holdes jo mange møder – men det vil jeg da gerne undersøge, hvis hr. Jørgen Jespersen gerne vil vide det.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen som medspørger.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil da også godt bede ministeren undersøge, hvilken praksis der er i ministeriet for referat-tagning fra møder, for i fredags i det åbne samråd fik vi jo oplyst af ministeren, at de møder, hvor der har deltaget folketingsmedlemmer i konkrete forvaltningssager, var der ikke taget referat af. Og nu får vi så altså et nyt eksempel på et møde, hvor der deltager et folketingsmedlem, og som er et forvaltningsmæssigt møde, ikke et politisk møde, og hvor der ikke bliver taget referat.

Det synes jeg nærmest begynder at ligne noget i retning af en praksis, og jeg vil gerne sige, at hvis det virkelig er en praksis, så er det en meget uheldig praksis. Det er i hvert fald meget uheldigt, at man har møder på forvaltningsmæssigt plan, hvor man ikke ved, hvad der er konkluderet, ikke ved, hvad der er aftalt osv., og at man ikke efterfølgende kan se, hvad ministeriet har aftalt med de pågældende folketingsmedlemmer.

Så jeg vil godt spørge, om ministeren vil komme tilbage til Folketinget med en redegørelse for det referatproblem, ministeriet har.

Kl. 13.35

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg er nødt til at sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg ikke ser noget referatproblem, men jeg vil da meget gerne undersøge, om det er sådan, at det er normalt, at man skal tage referat af hvert eneste politiske møde, man har.

Jeg er bare nødt til at sige til hr. Keld Albrechtsen – og det tror jeg også at hr. Keld Albrechtsen godt ved – at her var det jo formanden for pumpelaget, der havde bedt om et møde, og det ville da være mærkværdigt, hvis jeg skulle sige: Nej, du kan ikke få lov til at tale med ministeren, uden at jeg bestemmer, at der er nogle andre organisationer, der skal være til stede i lokalet. Det synes jeg simpelt hen ikke er en fair måde at behandle borgere på.

Jeg synes, at vi – ministre og politikere – skal stå til rådighed for befolkningen, hvis man gerne vil diskutere med os, og man har et problem. Altså jeg kan ikke se, at det ikke er rigtigt, at man lytter til, hvad borgere har af indvendinger. Bagefter skal man selvfølgelig træffe den afgørelse, man selv mener er den rigtige, men jeg synes ikke, der er noget forkert i, at man lytter til, hvad borgere har at sige.